

[Kai Moltke.]

fremskridt i retning af det saglige. Jeg har kun en betænkelighed her, som jeg til gengæld helst ønsker set ryddet af vejen gennem en erklæring af boligministeren.

Så sent som i går rejste et af de store blade i Århus spørgsmålet om, hvorvidt det er lovligt i en betænkning at indføre retningslinjer for frister for vurderingen, uden at man indfører tilsvarende omvurderinger i selve lovforslagets tekst. Det drejer sig om Jyllands-Posten, som i går udtrykkelig taler om juridiske betænkeligheder ved den metode, at man i en betænkning ændrer indholdet af lovens tekst, uden at det føres à jour i teksten selv. Hvis man mener, at det er fuldt forsvarligt og lovgyldigt, når man enes om det i udvalget, vil jeg være tilfreds med det, men hvis det ikke er tilfældet, må jeg foreslå, at det led af tillægsbetænkningen, som drejer sig om dispensationer fra 10 dages fristen, indføres som tilføjelse til den pågældende paragraf i loven. Det har jo ikke megen mening, at man giver nogle retningslinjer i tillægsbetænkningen, hvis de ikke samtidig har juridisk gyldighed, og dette forhold ønsker jeg afklaret. Hvis man ikke kan give garantier i den retning, hvis det kun er noget, der står på et stykke papir uden lovkraft, ja, så er denne tillægsbetænkning jo i og for sig ikke meget værd.

Men som sagt: jeg venter med at rejse dette spørgsmål, indtil jeg har fået en erklæring, om dette afsnit i tillægsbetænkningen om dispensationer fra 10 dage fristen vil have lovvirkning som retningslinje for vurderingsrådene.

Boligministeren (Kaj Andresen): De bemærkninger, der står i tillægsbetænkningen, er i virkeligheden en tydeliggørelse af det, lovforslaget og dets bemærkninger i forvejen indeholder; der er i og for sig ikke nogen principiel forskel. Det er klart, at også denne tydeliggørelse vil fremgå af den bekendtgørelse, der udsendes, så der kan ikke være tvivl om, at det har gyldighed.

Kai Moltke: Når jeg vender tilbage til spørgsmålet, er det, fordi der står i lovforslagets § 4, stk. 2, at tilbageleveres skemaet ikke i behørig stand inden fristens udløb, kan udlejerens oplysninger lægges til grund ved vurderingen. Her står faktisk, at hvis skemaerne ikke er indtruffet til den dato, som er foreskrevet i loven, kan grundejernens oplysninger alene komme til at være afgørende for vurderingskendelsen. Jeg ved altså ikke, om den bekendtgørelse, der udsendes, vil være nok til at udfylde et sådant hul i lovens tekst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 131 stemmer mod 11; 5 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ejerlejligheder.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 35) findes i tidenden sp. 5485, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1121).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af et flertal (udvalget med undtagelse af Arne Larsen) tiltrådt af boligministeren:

Til § 10.

Efter nr. 2. indsættes som nyt nummer:
„3. Beboelsesejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før 1890, medmindre de er fredet i henhold til lov om bygningsfred-

ning eller det stedlige boligtilsyn skønner, at de ikke er uegnede til fortsat anvendelse som boliger for mennesker, jfr. §§ 8-10 i lov om boligtilsyn. Såfremt ejendommen omfattes af lov om boligtilsyn §§ 8-10, men manglerne kan afhjælpes og dette sker ved ejerens eller lejernes foranstaltning, finder loven anvendelse.“

Bemærkninger til ændringsforslaget.

Efter ændringsforslaget skal loven ikke finde anvendelse på ejendomme fra før 1890 af så ringe kvalitet, at de bør saneres. Ejendomme, der er fredet, eller hvis fortsatte anvendelse boligtilsynet ikke har indvendinger imod, skal derimod kunne overgå til ejerlejligheder. Det samme gælder, når manglerne, jfr. §§ 8-10 i boligtilsynsloven, kan afhjælpes og dette sker ved ejerens eller lejernes foranstaltning.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Niels Mørk: Det foreliggende ændringsforslag er affødt af spørgsmålet om, hvorvidt de gamle lejligheder fra før 1890 bør omfattes af ejerlejlighedssystemet under hensyn til de fremtidige saneringsmuligheder. Det er et spørgsmål, som blev rejst ved anden behandling af mit partis ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen. Som ændringsforslaget foreligger, imødekommer det med visse begrænsninger de synspunkter, som dér blev rejst, og jeg kan på udvalgets vegne med undtagelse af hr. Arne Larsen indstillet ændringsforslaget til vedtagelse.

Arne Larsen: Mellem anden og tredje behandling er der stillet et ændringsforslag til forslag til lov om ejerlejligheder. Det går i korthed ud på, at loven ikke skal finde anvendelse over for beboelsesejendomme, hvis opførelse er påbegyndt før 1890, medmindre de er fredede eller af boligtilsynet skønnes at være egnet til menneskeboliger eller kan sætte i stand, således at de opfylder boligtilsynslovens §§ 8-10. Det er selvfølgelig en forbedring af lovforslaget, men afgjort ikke så stor en forbedring, at socialistisk folkeparti kan stemme for lovforslaget eller for ændringsforslaget, som vi vil undlade at stemme om.

Det er rigtigt, at socialdemokratiets ordfører, hr. Axel Ivan Pedersen, har rejst dette spørgsmål. Jeg gør dog lige opmærksom på, at jeg forud herfor under udvalgsbehandlingen og i betænkningen netop har peget på spørgsmålet. Det er selvfølgelig glædeligt at se, at de fire forligspartier har indset, at der her er et problem, men jeg vil understrege, at jeg ikke finder, ændringsforslaget løser problemet om saneringsejendommene i den udstrækning, det er ønskeligt. Jeg mener, at kommunerne, når det drejer sig om områder, karreer, bykvarterer, for hvilke kommunerne eventuelt har saneringsplaner, i langt højere grad bør have afgørelsen med hensyn til, i hvilke tilfælde bygninger i disse områder bør kunne anvendes til ejerlejligheder. Det bør være kommunerne, der er helt afgørende i dette spørgsmål. Vi vil derfor afholde os fra at stemme om ændringsforslaget og vil stemme imod lovforslaget som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af et flertal (udvalget med undtagelse af Arne Larsen) tiltrådt af boligministeren (se sp. 5806)

vedtoges enstemmigt med 135 stemmer; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Holger Eriksen: Jeg har aldrig været synderlig begejstret for begrebet ejerlejligheder. På den anden side har jeg heller ikke haft noget imod, at man praktiserer det under én eneste forudsætning nemlig den, at lejere og ejere af ejerlejligheder bliver stillet lige skattemæssigt — men det er jo ikke tilfældet, tværtimod. Medens ejere af enfamiliehuse bliver beskattet, som om de var lejere, hvis de er medlemmer af en andelsboligforening, bliver de, der er ejere af disse såkaldte ejerlejligheder skattemæssigt stillet lige med almindelige enfamiliehuse. Det betyder, at en lejer ikke får én øres fradrag for alt, hvad han betaler i leje. Derimod vil den, der laver en ejerlejlighed, som indtægt komme til at opføre 2 pct. minus 1 pct. for vedligeholdelse — 1 pct.

[Holger Eriksen.]

af lejen, resten bliver skattefrit. Hvis vi nu regner lejen til 10 pct. af vurderingsværdien, og det er et meget lavt tal, vil det altså sige, at lejeren betaler de fulde 10 pct., medens ejerlejlighedsejeren derimod slipper med 1 pct. Han vil få en stor økonomisk fordel derved. Den kan variere fra nogle hundrede kroner, hvis det er en lille lejlighed og en ringe indtægt, til adskillige tusinde kroner, hvis der er tale om en mand med en stor indtægt. Alene derved skaber man en forskel, der praktisk talt tvinger folk til i fremtiden at gå over til at bruge ejerlejlighedsprincippet.

En anden ting, som også betyder uhyre meget for mig, er den inflatoriske virkning, dette vil få. I forvejen må man regne med, at gennemførelsen af selve lejeloven vil foranledige, at priserne på beboelsesejendomme stiger ganske betydeligt. Men så må dertil føjes, at i samme øjeblik, som lejerne beslutter sig til at danne ejerlejligheder, vil de få en meget stor skattemæssig fordel. Det vil foranledige, at de begynder at ville købe, og det vil igen foranledige, at grundejeren, der kan finde ud af, hvor meget han økonomisk vil tjene ved transaktionen, ræsonnerer som så: ja men så kan jeg forlange betydeligt mere for min ejendom, end jeg ellers kunne. Man bidrager altså derved til at tvinge priserne i vejret og fremmer den inflation, som man foregiver at bekæmpe. Ud fra dette synspunkt må jeg ubetinget stemme nej til dette lovforslag.

Axel Ivan Pedersen: Hr. Holger Eriksen taler om de skattemæssige problemer, for så vidt angår ejerlejlighedsindehavere, på en sådan måde, som om disse problemer var afklaret. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der ikke foreligger nogen afklaring af dem, og at disse spørgsmål må tages op i forbindelse med ligningsloven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 134 stemmer mod 11; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 141) findes i tidenden sp. 5678, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1125).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsskoler og aften-skoler m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 142) findes i tidenden sp. 5678, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1125).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om statstilskud til Københavns kommunale skolevæsen.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 143) findes i tidenden sp. 5678, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 1125).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene til de to førstnævnte lovforslag sattes først til forhandling.

Dupont: Af hensyn til at indrette børnehaveklatternes mødetid efter eventuelle skolebusordninger har ministeren foreslået, at der åbnes mulighed for en mødetid på 14 eller 16 timer ugentlig, og udvalget har tiltrådt ændringsforslaget til forslag til lov om ændringer i lov om folkeskolen om, at der i § 1, nr. 9, det nye stykke til § 16, foran „15 timer“ indsættes ordene: „enten normalt“.